

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΓΑΛΑΞΕΙΑΙΩΤΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΓΑΛΛΟΕΙΔΙΩΤΩΝ • ΕΤΟΣ 40^ο

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1987

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 438

ΕΘΝΙΚΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ

PRO ARA

Το 1940 θα μείνει αβίαστα στην Ιστορία σαν το έτος δόξας της Ελλάδας στο δεύτερο Παγκόσμιο πόλεμο. Γιατί στο έτος αυτό που απειλήθηκαν οι θωμοί και οι εστίες της ύψωσης άτρομα και ομόθυμα το ανάσθημά της και με την απίθανη ορμή των αλκίμων παιδιών της σταμάτησε πρώτα και τελικά ανάρπρεξα και σύντριψε τον κενόδοξο φασισμό, που είχε εισβάλει στα χώματά της. Ξοφλούσε έτσι και ένα παληότερο εκκρεμή λογαριασμό με το φασισμό, πάλι, που αποτόλμησε τον δομωπαρθισμό και την πρόσκαιρη κατάληψη της ανοχή-ρωτης Κέρκυρας, το 1923.

Τώρα ο Μουσσολίνι με τα οκτώ εκατομμύρια λόγχες, όπως καυχιόταν, έβλεπε απορώντας να τον γονατίζει η Ελλάδα, πέντε φορές μικρότερη και ασύγκριτα πιο αδύναμη σε υλικά μέσα. Που όμως υπερτερούσε, ασύγκριτα επίσης, σε αρετή του λαού της, που ζώντας κάτω από ένα ανελύθερο εσωτερικό καθεστώς και αντλώντας δύναμη κι απ' αυτή τη δυσμενή συγκυρία, με σφιγμένα τα δόντια απάντησε στον εσθλοέλα καθώς αυτός ξεκινούσε να στεριώσει μια νέα παγκόσμια τάξη πραγμάτων σύμφωνα με τα παραγγέλματα του ισχυρού εταίρου του στο άλλο άκρο του διασθότου Άξονα, κυρίαρχου, τότε, του μεγαλύτερου μέρους της πτοπιμένης Ευρώπης.

Και νίκησαν εδώ οι λίγοι τους πολλούς, οι μετρημένοι τους αμέτρητους!

Τιμή στο λαό της Ελλάδας για το θαμπωτικό ήθος του, και δόξα αγέρας στη στα στρατευμένα παιδιά του, που έχυσαν άφθονο το περίφημο αίμα τους και θυσιάσαν πρόθυμα την ωραία ζωή τους στα άξενα πεδία των πολυαίμακτων μαχών του 1940/41, αντιμετωπίζοντας τον αλαζονικό φασισμό.

Ευθείαν είναι, άλλη μια φορά, ότι δεν λησσο-
άζουν οι άνθρωποι τη ζωή τους, όταν κινδυνεύει η
εθνική τους ύπαρξη σε τούτον τον πανάρχαιο θράχο.
«Το εὐδαίμον το ἐλευθέρον...» είναι λόγος ελλη-
νικός.

Η 28^Η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΣΤΟ ΓΑΛΑΞΙΔΙ

Με πατριωτική έξαρση και την επιβαλλόμενη μεγαλοπρέπεια, γιόρτασε κι εφέτος το Γαλαξίδι την ιστορική επέτειο της 28ης Οκτωβρίου 1940. Τριήμερος ο εορτασμός στα σχολεία, αυτά είναι άλλωστε που δίνουν το χρώμα στις ελληνικές γιορτές.

Στις 26/10, έγινε στα σχολεία η γιορτή της Σημιαίας, με ομιλία από τους Διευθυντές για το ιερό σύμβολο της πατρίδας μας, και απαγγέλλθηκαν πατριωτικά ποιήματα και τραγούδια από τους μαθητές.

Ακολούθησε η τελετή της παράδοσης της Σημείας στον άριστο μαθητή της τελευταίας τάξης και εκλογή των παραστών. Στη συνέχεια στο Γυμνάσιο Λάκκω έγινε με επισημότητα η απονομή των βραβείων πρόδου εις τους αριστεύσαντες μαθητές. Στη γιορτή παραβρέθησαν ο Πρόεδρος της Κοινότητας Παλαξειδίου κ. Η. Μιχόπουλος, μέλη του Κοινοτικού Συμβουλίου, εκπρόσωποι άλλων Αρχών και Συλλόγων του τόπου μας, ο Πρόεδρος του Συνδέσμου Γλαξειδιωτών κ. Α. Καμμένος και πολλοί γονείς και κηδεμόνες των μαθητών. Μετά την απονομή, ο Διευκέρχης κ. Θωμάς Διακουμάντζος, συγχάρη τους βραβευθέντες και συνέστησε σ' όλους τους μαθητές συνέχιση καλλιέργειας του αγωνιστικού πνεύματος, για να προοδεύσουν. (Σε άλλη στήλη της εφημερίδας μας δημοσιεύονται τα ονόματα των βραβευθέντων).

μεν ἀλλὰ με τις ἀρετὲς του πα-
ραστατικού και του ἀνθρώπι-
νου με τις ὁποῖες ἀποκαλύπτε-
ται ὅτι ἦταν προικισμένος ο
γραφικὸς ἀφηγητὴς μας.

Στις 27/10, γιορτάσθηκε στα σχολεία του τόπου μας η επέτειος του ΟΧΙ με ομιλίες προς τους συγκεντρωθέντες μαθητές από τους καθηγητές και δασκάλους τους, ωραία πατριωτικά ποιήματα απαγγέλθηκαν από τους αθητές, καθώς και τραγούδια.

Το πρωί της 28ης Οκτωβρίου, κατά τη Θ. Λειτουργία της εορτής της Αγίας Σκέπτης στο Μητροπολιτικό ναό του Αγ. Νικολάου, εφάλη η καθιερωμένη δοξολογία. Παραβρέθησαν οι Αρχές της πόλης, οι Εκπαιδευτικοί με τα σχολεία μας, οι ναυτοπόλοιοι και πολύς κόσμος. Ήσαν πανηγυρικοί της ημέρας εκδόσεις ο Διευθυντής του Γυμνασίου κ. Μιχ. Λαγκουράνης. Το απόγευμα του λόγου του εκάλυψαν πολλά χειροποτημματα. Στην πλατεία Πρώην που έγινε η συγκέντρωση όλου του κόσμου εφάλη η τρισεύρη και έγινε κατάθεση λειψάνων στεφάνων από τις αρ-

ἔς του ἔκπου, τα σχολεῖα, την
 καλὴ Ἐμποροπλατείαν, Ναυ-
 τοπροσκότους, τῆς Ἑθνικῆς Ἀν-
 τιστάσεως, Συλλόγους καὶ τηρή-
 σκε ἐνὸς λεπτοῦ σιγῇ στη μνη-
 τή των ἀθανάτων γεγράν που
 ὅστις με το αἷμα τους το δέν-
 ο το χερσαίρις. Ἡ χωρδιά
 οὐ Γημανσὸν ἔβαλε τον Ἑθνι-
 κὸ Ὑμνο. Ἀκολούθησε παρέλα-
 σὲν τῶν Σχολείων καὶ των Ναυ-
 τοπροσκότων στην παραλιακὴν
 ἀμφόδο, ἐνῶτιον των Ἀρχῶν. Ἡ
 ἐμφάνισις ἐπὶ ἐπιτυχία καὶ τα-
 κιδιὰ καταχειροκροτήθηκαλ.

Συγχαρητήρια στους κ.κ. Εκ-
παιδευτικούς των σχολείων μας,
αθώς και στον αρχηγό των
αυτοπροσκόπων για την ωραία
εφάνιση των παιδιών, που λά-
βρυκαν την Εθνική μας γιορτή.
Μ.

ΤΟ ΚΑΥΤΟ ΜΑΣ ΘΕΜΑ

ΤΟ ΓΑΛΑΞΙΔΙ ΣΤΗ ΣΥΝΕΝΩΣΗ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας και στην πρώτη σελίδα αναφέραμε τις πληροφορίες που είχαμε, ως εκείνη την στιγμή, για την τύχη της Κοινότητας Γαλαξειδίου κατά τον «Προσδιορισμό Γεωγραφικών Περιοχών» (ενοτήτων) του άρθρου 1 του Νόμου 1622/86 για τη συνένωση Δήμων και Κοινοτήτων. Σύμφωνα με τις πληροφορίες αυτές εφέρετο η Ιτέα ως Δήμος, στον οποίο θα υπάγονταν το Γαλαξειδί, η Δεσφίνα, η Κίρρα και η Τριταία, που αποτελούσαν την υπ' αριθμόν 5 Γεωγραφική Ενότητα (Περιοχή), όπως αναφερόταν στην Εγκύκλιο του Νομάρχη Φωκίδας (10 Μαρτίου 1987).

Σε νεότερη όμως Εγκύκλιο (20 Οκτωβρίου 1987) της Νομαρχίας Φωκίδας (Νομαρχία-κό Συμβούλιο) και στην εισήγηση του τωρινού Νομάρχη Φωκίδας κ. Λαμπρινού Τσίκα, σε ό,τι αφορά στον προσδιορισμό των Γεωγραφικών Ενοτήτων του Νομού για την Επαρχία Παρνασσίδας, το Γαλλο-εξέλιξη προτείνεται να παρα-

μεινεί μόνο του ως ανεξάρτητη Κοινότητα, γιατί—όπως αναφέρεται επί λέξει— «κοπο- τελέει ένα ζωντανό κοινωνικό ιστό με πλούσια ιστορική και ιδιαίτερα ναυτιλιακή παράδο- ση και δεν παρουσιάζει κανόν- κριτήρια για συνένωση με τις γύρω Κοινότητες της περι- οχής. Τα παραπάνω χαρακτηρι- στικά του προσδίδουν μια ιδι- αίτερη ταυτότητα, με την ο- ποία είναι γνωστό Πανελλή- νια και Διεθνώς».

Οι παραπάνω λίγες τιμητικές γραμμές μας δίνουν —νομίζουμε— το δικαίωμα να αισιοδοξούμε για κάποια προσεχή αποκατάσταση του κατά καιρούς αδικημένου Γαλαξιδιού.

Ο Σύνδεσμος Παλαεξιδιω-
τών, την Πέμπτη, 22 Οκτωβρί-
ου 1987 — 24 δηλαδή ώρες
πριν έρβει σε γνώση του η α-
νωτέρω νεότερη ευνοική Εγκυ-
κλιος— απέστειλε τηλεγράφη-
μα διαμαρτυρίας σε όλες τις
αρχιδικές κρατικές αρχές (Υ-
πουργό Εσωτερικών, Νομάρχη
Φωκίδας, βουλευτές του Νομού
μας, Πρόεδρο της Κοινότητας
Γαλαξειδίου) και στη συνέ-
χεια κινητοποιήθηκε δια του
Πρόεδρου του καθητού κ.
Άλκη Κομμένου ο οποίος κ.

Δωρεές για «ΤΟ

Δωρεές για «ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ»

Η κ. Χαρίκλεια Θ. Μιχαλόπουλου, στη μνήμη του αγαπητού της ανηψιού Παρασκευά Μιχαλόπουλου δρχ. 5.000.

Οι κ. Δημήτριος και Ηρώ Αλευρομαγαζίρου, στη μνήμη του αγαπητού των εξαδέλφου Παρασκευά Μιχαλαπούλου δοχ. 3.000.

Οι κ. Κατίνα Ι. Βλαστού και Αλέκος και Μίνα Κοντέα, στη μνήμη του πολυαγαπημένου τους αδελφού και θείου Διονυσίου Ζαχαροπούλου δρχ. 5.000.

Ο κ. και η κ. Εμμανουήλ Δέ-
γλερη, στη μνήμη της εξαδέλφης
τους Στρατούλας Ι. Κασιδογιάν-
νη δρχ. 10.000.

στερα από επανειλημμένες τηλεφωνικές και προσωπικές συναντήσεις που είχε στο Γαλαξείδι με τον Πρόεδρο της Κοινότητας κ. Ηλία Μιχόπουλο, επισκέφθηκε τον Νομάρχη Φωκίδος κ. Λάμπρο Τσίκα στην Αμφισσα την Δευτέρα 26 Οκτωβρίου. Σκοπός της επίσκεψής ήταν να κατατοπιστεί μετά τις τελευταίες εξελίξεις πλήρως επί του θέματος και να υποστηρίξει το δίκαιο αίτημα των Γαλαξειδιωτών να παραμείνει το Γαλαξείδι ανεξάρτητο Δήμος, επικειμένων των οριστικών αποφάσεων του Νομαρχιακού Συμβουλίου (το οποίο πρόκειται να συνέλθει εντός του Νοεμβρίου).

Ο κ. Α. Κορμμένος έμεινε, ομολογουμένως, ικανοποιημένος από τις διαθέσεις του κ. Νομάρχη, για την πατρίδα μας.

Παράλληλα συζητήθηκαν κι άλλα θέματα, που αφορούν το Γαλαξίδι (Σχολή Εμποροπλοιάρχων, Πνευματικό Κέντρο «Σπίτι των Νέων» του Συνδέσμου Γαλαξιδιωτών).

Υστερα από όλα τα παραπάνω, ελπίζουμε και υπολογι-

με με δικαιολογημένη —νομίζω— αίσιοδοξία να πούμε, ότι σε προσεχές φύλλο της εφημερίδας μας να νέα για την τήρηση του Γαλαξειδιού θα είναι ενδεχομένως ακόμα πιο ευχάριστα, ίσως και χαρμάνισσα, για την έκδοση Προεδρικού Διατάγματος, που θα κάνει το Γαλαξίδι μας, μόνο του, Δήμο.

Και, για την Ιστορία, ασυμψηφιστέο ότι από το 1834 —εδώ και 150 χρόνια δηλαδή, δ—

ταν έγινε ο πρώτος Νόμος του Ελληνικού Κράτους περί Δήμων, μετά την απελευθέρωση από τον τουρκικό ζυγό—ως το 1841, το Γαλαξειδίι αποτελεί—σε, μόνο του, δικό του Δήμο. Το 1841 στο Δήμο Γαλαξειδιωτών προστέθηκαν τα Πεντεόριαι, η Βουνιχώρα, η Τριταΐα και η Αγία Ευθυμία, τα οποία μέχρι τότε αποτελούσαν το Δήμο Μυωνίας· και έτσι ο Δήμος Γαλαξειδιωτών μετονομάστηκε σε Δήμο Γαλαξειδιωτών και Περιχώρων ως το 1870, οπότε διαχωρίστηκε και πάλι ο Δήμος Γαλαξειδιωτών από τα περίχωρα, για να καταλήξει με τον Νόμο (ΑΝΖ) 1912 (που τέθηκε σε ισχύ το 1914) σε Κοινότητα Γαλαξειδίου.

Καίτη Α. Κομμένου

Ο κ. Παναγιώτης Στέφος, στη
μνήμη Ανδριανού Σταμάτουζα δρ.
5.000.

Ο κ. Άλκης και η κ. Καίτη Καρμμένου, στη μνήμη του αγαπημένου φίλου τους και συναδέλφου Βασιλείου Ρόζου, καθηγητού Πανεπιστημίου δρχ. 5.000.

Ο κ. Ανδρέας Τσαναγής, στη μνήμη του πατρός του Αριστοφάνους Τσαναγή δρχ. 2.000.

Ο κ. Ανδρέας Τσαναγής, στη μνήμη του θείου του Σπύρου Νίτα δρχ. 2.000.

Ο κ. Γεώργιος Βαράτος πρόεδρος της Αδελφότητας «Οιάνθη» Ν. Υόρκης, στη μνήμη των γονέων του, δολλ. 200.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Η συμπολίτισσα κ. Καίτη Πέτ. Σκούρη γέννησε αγοράκι.

Η κ. Τασία Κοντολέων (της οικογένειας Λουλούς Χαρδαβέλλα) γέννησε αγοράκι.

Να ζήσουν τα νεογέννητα ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Στον Ι. Ναό του Αγίου Νικολάου βαπτίστηκε το κοριτσάκι του συμπολίτη κ. Χρήστου Χ. Νάκου και έλαβε το όνομα Αικατερίνη. Ανάδοχοι οι κ. Κυριακούλα και Αννίτα Γκουρβέλου και Σταύρος Γκουρβέλος.

Να ζήσει το νεοφώτιστο ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Η δ. Βίκα Μ. Κουλούρη (από μητέρα το γένος Α. Ι. Δροσποπούλου) και ο κ. Θεοδόσιος Π. Τριτοκίδης, επιχειρηματίες έδωσαν αμοιβαία υπόσχεση γάμου.

Θερμά συγχαρητήρια ΓΑΜΟΙ

Στις 27 Οκτωβρίου, στον Ι. Ναό του Αγίου Σπυρίδωνα - Πειραιά έγιναν οι γάμοι της

συμπολίτισσας δ. Ευφροσύνης Ιωάν. Τσελέ, γιατρού με τον κ. Γιώργο Αθανασόπουλο, γιατρό, επίσης.

Θερμά συγχαρητήρια ΘΑΝΑΤΟΙ

Αποβίωσε και κηδεύτηκε στην Πάτριά ο Παρασκευάς Η. Μιχαλόπουλος, γιός του συμπολίτη Ηλία Μιχαλόπουλου, αρχιπλοηγού Πάτρως.

Αποβίωσε αιφνίδια στον Πειραιά και κηδεύτηκε στο Γαλαξείδι ο συμπολίτης, ιερέας Νικόλαος Δόγκας, επί πολλά χρόνια εφημέριος στον Ι. Ναό της Αγίας Παρασκευής.

Αποβίωσε και κηδεύτηκε στον Πειραιά ο συμπολίτης Διονύσης Ζαχαρόπουλος.

Αποβίωσε και κηδεύτηκε στο Γαλαξείδι η συμπολίτισσα Ασημούλα Κατσικώστα.

Αποβίωσε αιφνίδια στην Αθήνα και κηδεύτηκε στον Πειραιά ο Γιάννης Βιδάλης, σύζυγος της συμπολίτισσας Σοφίας, το γένος Μπογιατζόπουλου.

Τους οικείους συλλυπούμαστε

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Για το χαμό της λατρεμένης μας μητέρας και γιαγιάς Φούλας Δ. Παπαδημητρίου ευχαριστούμε θερμά όλους όσους μας συμπαροσταθήκανε στο μεγάλο μας πόνο και με κάθε τρόπο εκδήλωσαν την αγάπη τους.

Ο υιός Αθανάσιος Δ. Παπαδημητρίου. Ο εγγονός Κώστας Α. Παπαδημητρίου.

ΔΩΡΕΑ

ΠΡΟΣ ΤΟ ΛΙΜΕΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΟΥ

Η οικογένεια Παναγιώτη Τσούνα, στη μνήμη της Παναγίας Χαλκοπούλου δρχ. 5.000.

Το Λιμενικό Ταμείο ευχαριστεί θερμά.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

Με τη συμπλήρωση 40 ημερών από το χαμό της λατρεμένης μας μητέρας και γιαγιάς

Φούλας Δ. Παπαδημητρίου στις 3 Σεπτεμβρίου στο εκκλησάκι του νεκροταφείου Γαλαξειδίου τελήσαμε μνημόσυνο και τρισάγιο στον τάφο της.

Ο υιός Αθανάσιος Δ. Παπαδημητρίου. Ο εγγονός Κώστας Α. Παπαδημητρίου.

«ΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ»

Καραϊσκού 111, Πειραιάς 185 32

Τηλ. 4123528

Υπεύθυνος

ΓΕΩΡ. Ε. ΘΩΜΑΣ

Χατζή 10 — Αθήνα

Επιστολές για την Εφημερίδα

Συνεργασίες — Χειρόγραφα

εις Γεώρ. Ε. Θωμά

οδός Χατζή 10, Αθήνα, 111 47

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

(Εφημερίδας και Συνδέσμου)

Εσωτερικού ετήσια δρχ. 1.000

Εξωτερικού ετήσια δολ.

ΗΠΑ 20

Νομικών προσώπων, Τραπεζών, συνδρομή εφημερίδας δρχ. 4.000

Δημοσιεύσεις και διαφημίσεις για κάθε στίχο

μονής στήλης δρχ. 50

διπλής στήλης δρχ. 100

Τιμή φύλλου δρχ. 20

Προκαταβλητόμενες

Εμβάσματα — Επιταγές

Ευθυμία Γ. Μητροπούλου

Καραϊσκού 111, Πειραιά 185 32

Υπεύθυνος Τυπογραφείου

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΓΑΛΑΙΟΣ

Τσαβάλλα 9 — 13 — Αθήνα

Τηλ. 3634897

Ανταποκρίτες — Αντιπρόσωποι

στο Γαλαξείδι: Ε. Καμύσης

στη Ν. Υόρκη: Γ. Βαράτος

Επιστολές και παντοειδή χειρόγραφα, αποστέλλονται προς την

Εφημερίδα και το Σύνδεσμο, δημοσιεύονται ή μη, δεν επιστρέφονται.

ΠΕΝΘΗ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Κ. ΔΟΓΚΑΣ

Ιερέας Αγίας Παρασκευής

Την 26η Σεπτεμβρίου απεβίωσεν και εκδηύθη ενταύθα ο συμπολίτης μας Νικόλαος Δόγκας, ιερέας, επί πολλά χρόνια, εις τον Ιερόν Ναόν της Αγίας Παρασκευής. Ο μεταστάς υπήρξε άριστος οικογενειάρχης και ιερέας στην πατρίδα μας σχεδόν επί μίαν 40ετίαν. Η σορός του την παραμονή της κηδείας μεταφέρθη εις τον Ναόν όπου λειτουργήσε έως τας τελευταίας ημέρας, προς προσκύνημα υπό των κατοίκων με διαυκτερεύσαν την οικογένειά του.

Την επομένη εβδόμη η νεκρώσιμος ακολουθία παρουσία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φωκίδος κ. Αθανασίου και πολλών ιερέων του νομού μας εν μέσω νεκρικής σιγής και με τα δάκρυα των οικείων του μεταστάντος και

των κατοίκων του Γαλαξειδίου, όπου και ηγαπάτο από όλους μας. Μετά το πέρας της νεκρώσιμης ακολουθίας ωμίλησεν ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φωκίδος ο οποίος εξήρεν το ήθος του αποβιώσαντος.

Ο μεταστάς ευτύχησε να καρπώσει τα τέκνα του καλά αποκατεστημένα εις την κοινωνίαν.

Την σορόν ηκολούθησαν πολλοί κάτοικοι μέχρι του Κοιμητηρίου της πατρίδος μας.

Ευχόμεθα εις τον Ύψιστον να αναπαύσῃ την ψυχὴν του μεταστάτος εν σπουδαίᾳ δικαίῳ, εις δε την σύζυγόν του και τέκνα του να ρίψῃ το βάλαμον της θείας παρηγορίας.

Ευθύμιος Καμύσης

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

(Εσωτερικού)

Ζωή Σουλάντζου 1986, 87

Κλεόβουλος Σίσκος 1987

Κων. Δόγκας 1987

Ζηζυπέτρος Δόγκας 1987

Ελένη Δόγκα 1987

Λούλα Γεωργαντά - Πηνιπιδίου 1987

Αντώνιος Ευθ. Χατζηγιάννης 1987

Ιωάννης Πάππος 1987

Πάνος Κούρνιας 1987

Φρόσω Ταμποκοπούλου 1987

Νικόλαος Κ. Γκούλας 1986

Δημήτρα Ζήζου 1987

Ηλίας Θεοχάρης 1987, 88

Αιμίλιος Ανέστης 1987

Δημήτριος Ν. Παπαλάιος 1987, 88

Κων. Ανδρέαπούλου 1988

Φειδίας Ανδρέαπούλου 1987

Ζαχαρίας Τρίγκαλας 1987

Καίτη Μπασιρή 1987

Νανά Ζαγοριανίτη 1985, 86

Ευστάθιος Τουρνιτζής 1987

Ανδρέας Τσαναγής 1985, 86, 87

Ευφροσύνη Τσάμη 1987

Μίτσα Ζαχαροπούλου 1987

Ανδρέας Περίκης 1987

Δημήτριος Ρούσσος 1987

Βασιλική Ν. Βομβογιάννη 1987, 88

Ευτυχία Μαγουλά 1987

Ευθύμιος Πετρατζάς 1987

Αθανάσιος Μοσχολιάς 1987

Βιολέττα Γιδοπούλου 1986, 87

Ευθύμιος Μπουγάς 1987

(Εξωτερικού)

Νικόλαος Καμμένος 1988

Παναγιώτης Παπαδόπουλος 1988

ΔΩΡΕΕΣ ΣΤΗ ΦΙΛΟΔΑΣΙΚΗ

Γεώργιος Γ. Μητρόπουλος δρχ. 3.000

Μιχάλης Ηλίας δρχ. 3.000

Κων. Φούκας δρχ. 500.

Δημήτριος Μαμαρέλης δρχ. 5.000.

Παναγιώτης Ανάγνου, εις μνήμην θείας του Ασπιούλας Κατσικώστα δρχ. 3.000.

Πέτρος Θεοχαρόπουλος, εις μνήμην αδελφής του Ασπ. Κατσικώστα δρχ. 2.000.

Ματθαίος Κάλωρης για την επισκευή καναπέδων δρχ. 25.000.

Λουίζα Νικολοπούλου, εις μνήμην του πολυαγαπημένου της συζύγου Ιωάννη δρχ. 5.000.

Μανώλης και Βάσω Συλλιγαρόπουλοι, εις μνήμην Λόλας Πετρατζάς δρχ. 2.000.

Ματθαίος και Ελένη Κάλωρη εις μνήμην της αγαπητής Ευγενίας Ηλίας δρχ. 3.000.

Η Φιλοδοσική ευχαριστεί θερμά τους δωρητές.

ΔΗΜ. ΠΛΑΤΩΝΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ Τ.Φ.Ε.Γ.

ΤΟ ΝΑΥΤΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΑΣ

Με χαρά πληροφορηθήκαμε ότι άρχισε το δάψιμο του κτηρίου του Μουσείου μας με εθελοντική εργασία μαθητριών.

Η δουλειά προχώρησε, αποκαλύφθηκαν τα αγωνιάρια που αποτελούν τη βάση του Μουσείου, βάφτηκε όλο το κτήριο εξωτερικά, και θα βαφούν και τα κουφώματα. Έτσι το Μουσείο θα ξαναβρεί την παλιά του νεοκλασική μορφή.

Τα έξοδα για τις επιπλέον εργασίες που χρειάστηκαν —επειδή το ταμείο του Μουσείου αδυνατεί να τις καλύψει— ανέλαβε ο Σύλλογος Προστασίας και Ανάπτυξης Γαλαξειδίου.

ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΣΤΙΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΑΝΩΤ. ΣΧΟΛΩΝ (συνέχεια)

Χαράλαμπος Μαρτίνος, από μητέρα τη συμπολίτισσα Ελένη το γένος Νάκου, στη Φαρμακευτική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΣΤΙΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΑΝΩΤ. ΣΧΟΛΩΝ (συνέχεια)

Χαράλαμπος Μαρτίνος, από μητέρα τη συμπολίτισσα Ελένη το γένος Νάκου, στη Φαρμακευτική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΣΤΙΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΑΝΩΤ. ΣΧΟΛΩΝ (συνέχεια)

Χαράλαμπος Μαρτίνος, από μητέρα τη συμπολίτισσα Ελένη το γένος Νάκου, στη Φαρμακευτική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΣΤΙΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΑΝΩΤ. ΣΧΟΛΩΝ (συνέχεια)

Χαράλαμπος Μαρτίνος, από μητέρα τη συμπολίτισσα Ελένη το γένος Νάκου, στη Φαρμακευτική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΣΤΙΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΑΝΩΤ. ΣΧΟΛΩΝ (συνέχεια)

Χαράλαμπος Μαρτίνος, από μητέρα τη συμπολίτισσα Ελένη το γένος Νάκου, στη Φαρμακευτική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΣΤΙΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΑΝΩΤ. ΣΧΟΛΩΝ (συνέχεια)

Χαράλαμπος Μαρτίνος, από μητέρα τη συμπολίτισσα Ελένη το γένος Νάκου, στη Φαρμακευτική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΣΤΙΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΑΝΩΤ. ΣΧΟΛΩΝ (συνέχεια)

Χαράλαμπος Μαρτίνος, από μητέρα τη συμπολίτισσα Ελένη το γένος Νάκου, στη Φαρμακευτική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΣΤΙΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΑΝΩΤ. ΣΧΟΛΩΝ (συνέχεια)

Χαράλαμπος Μαρτίνος, από μητέρα τη συμπολίτισσα Ελένη το γένος Νάκου, στη Φαρμακευτική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΣΤΙΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΑΝΩΤ. ΣΧΟΛΩΝ (συνέχεια)

Χαράλαμπος Μαρτίνος, από μητέρα τη συμπολίτισσα Ελένη το γένος Νάκου, στη Φαρμακευτική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΣΤΙΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΑΝΩΤ. ΣΧΟΛΩΝ (συνέχεια)

Χαράλαμπος Μαρτίνος, από μητέρα τη συμπολίτισσα Ελένη το γένος Νάκου, στη Φαρμακευτική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΣΤΙΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΑΝΩΤ. ΣΧΟΛΩΝ (συνέχεια)

Χαράλαμπος Μαρτίνος, από μητέρα τη συμπολίτισσα Ελένη το γένος Νάκου, στη Φαρμακευτική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΣΤΙΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΑΝΩΤ. ΣΧΟΛΩΝ (συνέχεια)

Χαράλαμπος Μαρτίνος, από μητέρα τη συμπολίτισσα Ελένη το γένος Νάκου, στη Φαρμακευτική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΣΤΙΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΑΝΩΤ. ΣΧΟΛΩΝ (συνέχεια)

Χαράλαμπος Μαρτίνος, από μητέρα τη συμπολίτισσα Ελένη το γένος Νάκου, στη Φαρμακευτική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΣΤΙΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΑΝΩΤ. ΣΧΟΛΩΝ (συνέχεια)

Χαράλαμπος Μαρτίνος, από μητέρα τη συμπολίτισσα Ελένη το γένος Νάκου, στη Φαρμακευτική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΣΤΙΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΑΝΩΤ. ΣΧΟΛΩΝ (συνέχεια)

Χαράλαμπος Μαρτίνος, από μητέρα τη συμπολίτισσα Ελένη το γένος Νάκου, στη Φαρμακευτική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΣΤΙΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΑΝΩΤ. ΣΧΟΛΩΝ (συνέχεια)

Χαράλαμπος Μαρτίνος, από μητέρα τη συμπολίτισσα Ελένη το γένος Νάκου, στη Φαρμακευτική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΣΤΙΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΑΝΩΤ. ΣΧΟΛΩΝ (συνέχεια)

Χαράλαμπος Μαρτίνος, από μητέρα τη συμπολίτισσα Ελένη το γένος Νάκου, στη Φαρμακευτική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΣΤΙΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΑΝΩΤ. ΣΧΟΛΩΝ (συνέχεια)

Χαράλαμπος Μαρτίνος, από μητέρα τη συμπολίτισσα Ελένη το γένος Νάκου, στη Φαρμακευτική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΣΤΙΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΑΝΩΤ. ΣΧΟΛΩΝ (συνέχεια)

Χαράλαμπος Μαρτίνος, από μητέρα τη συμπολίτισσα Ελένη το γένος Νάκου, στη Φαρμακευτική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΣΤΙΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΑΝΩΤ. ΣΧΟΛΩΝ (συνέχεια)

Χαράλαμπος Μαρτίνος, από μητέρα τη συμπολίτισσα Ελένη το γένος Νάκου, στη Φαρμακευτική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΣΤΙΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΑΝΩΤ. ΣΧΟΛΩΝ (συνέχεια)

Χαράλαμπος Μαρτίνος, από μητέρα τη συμπολίτισσα Ελένη το γένος Νάκου, στη Φαρμακευτική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΣΤΙΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΑΝΩΤ. ΣΧΟΛΩΝ (συνέχεια)

Χαράλαμπος Μαρτίνος, από μητέρα τη συμπολίτισσα Ελένη το γένος Νάκου, στη Φαρμακευτική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

ΚΑΤΙ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟ

ΓΙΑ ΤΟΝ κ. ΠΡΟΕΔΡΟ ΤΩΝ ΚΤΕΛ ΦΩΚΙΔΑΣ

Συμπατριώτες μας του Πειραιά, που ταξιδεύουν συχνά με τα λεωφορεία των ΚΤΕΛ στο Γαλαξείδι και επιστρέφουν εφοδιασμένοι με εισιτήριο «Γαλαξείδι - Πειραιά», παραπονιούνται και διαμαρτύρονται για την ταλαιπωρία που υφίστανται στην επιστροφή τους, όταν τυχαίνει ο αριθμός των επιβατών για τον Πειραιά να είναι μικρός. Οι οδηγοί τους υποχρεώνουν να κατεβούν στην Αθήνα, αρνούμενοι να συνεχίσουν το ταξίδι στον Πειραιά, όπως υποχρεούνται να κάνουν αφού το εισιτήριο των επιβατών γράφει «Πειραιά». Έτσι επιβατές με πολλές αποσκευές, ηλκιωμένα άτομα και

παιδιά, που ταξιδεύουν μόνα και που δεν έχουν μαζί τους χρήματα για ταξί, εγκαταλείπονται στην Αθήνα, ενώ οι δικό τους, που περιμένουν έξω από το πρακταείο στον Πειραιά για να τους παραλάβουν, περνούν ώρες αγωνίας και αγανακτούν με την παράνομη αυτή στάση των οδηγών των ΚΤΕΛ.

Τι λέει για τα παραπάνω ο κ. Πρόεδρος των ΚΤΕΛ Φωκίδας; Δεν θάπρεπε να πάρει κάποια θέση σ' αυτά που συμβαίνουν;

Μίτσα Οικονόμου

Αντιπρόεδρος του Συνδέσμου Γαλαξειδιωτών

ΔΩΡΕΕΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟ

Η οικογένεια Ευθ. Λατσούδη, εις μνήμην των αγαπημένων εξαδελφών και θείου Μίμη και Δώρας Κούρνιας δρχ. 10.000.

Κώστας και Χρυσούλα Σκωντζή, εις μνήμη της αγαπημένης των εξαδέλφης Ευθυμίας Ε. Χατζηγιάννη δρχ. 2

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΥΣ ΠΟΛΕΜΟΥΣ

ΤΟ ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΕΝΟΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗ

(Από το χειρόγραφο του Αργ. Η. Αθανασιάδη)

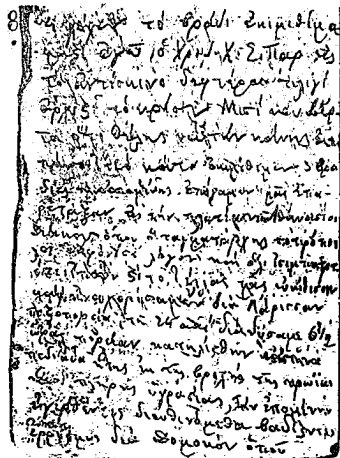
Στο προηγούμενο τμήμα του κειμένου που δημοσιεύσαμε, ο στρατιώτης μας προχωρεί με το λόχο του στο κάμπο της Ελασσώνας. Μια εχθρική οβίδα τον πέταξε δυο μέτρα μακριά.

«Επρωχώρησα εις τον λόχον μου. Τέλος τους ήρπεν τον στόχον τους το πυροβολικόν το ιδιόν μας και τους επέθανε. Δεν ξαναβάρσαν και επάρτησαν εις φυγήν. Επρωχώρησαν το πεζικόν, έφυγαν οι Τούρκοι και βγήκαν μέσα από τα σπύτια τους οι Έλληνες οι οποίοι είχαν κλειστεί 3 ημέρες μέσα και άρχισαν το ζήτω. Ένα Χότζα, ο κερατάς έμεινε εις ένα τζαμί και επυροβολούσε και επήλθωσαν έναν ανθυπασιτήν τότε τον επερικύκλωσαν και τον ξαπλώσανε από το ξύλο.

Την άλλη ημέρα εγώ στραβούσα να βρω τον λόχο μου. Εβρίκα και ένα λόχιον και τρεις στρατιώτες και επήλθον εις τον λόχον εμείναντες έξω από την Ελασσώνα. Εκατασκευάσαμε εγώ, ο Ευθ. Μπαρλιακός, Γεώργιος Πασιός, Χρ. Κασιόκης, Ι. Χατζηγεωργίου. Επήγγε μέσα ο Ιωάννης εις το χωρίον εφώνισεν τυρί, πράσα, τομάτες, ελιές, τσάγι, ζάχαρη και 2 ταμπάκες σπαρμασιέτα και κρασί. Εκαθίσταμεν λοιπόν και εφάγαμεν και το εβλάμεν στο τραγούδι. Αίφνης ακούσαμε φωνές έξω ζήτω, εξήλθαμεν είδαμεν τους αιχμαλώτους που τους έχουν πιάσει το ευζωνικό. Εμείς επήγαμε εις να λοφίσκο προφυλακή. Εκεί καθίσαμε όλη την νύκτα έβρεχε, τι επάθαμε, είμαθα τυλιγμένοι ο καθένας με το αντίστοιχόν του και όλη νύκτα δια να παρῶσι: η ώρα έτρωγα γαλέτα έσπασα το δόντι μου με επανούσε, τι επάθαμε ένας Θεός το ξέρει. Την επόμενη επεπείσαμε να την επήλθον επανέστημεν να ρακάτω εβρίκαμεν άρθρονες γαλέτες, σιγήνη, καθαρά ρούχα, πυροβόλα, φυσίκα τα άρρηναν και έφευγαν. Επήγαμεν τα χαρτιά επίσημα από τη μαρμαρία και εφύγαμεν. Την επόμενη επεδίδασμεν κατά το Σαραντάπορον. Επτάσαμεν εις ένα λοφίσκο και ακούετο το πυροβόλον το ιδιόν μας, η ώρα ήτανε 9. Επλησιάζαμεν άρχισε και ο Τούρκος. Τέ-

«Τελείωσε η μάχη μας και έσπευσε ο αντίστοιχον το μόνο μου σπιτάκι. Και πέφτω δια να κοιμηθώ κι οι πόνοι με ξυπνούνε. Με κόβουν τα στρωσίδια μου κι οι ψείρες με τσιμπούνε για στρώμα έχω τη γή προσέφαλο μια πέτρα και σκέπασα από πάνω μου μια μισή κουβέρτα. Έτσι τάχα η τύχη μου τον Δυστυχή εμένα να βλέπω Ελληνόπαυδα πολλά και σκοτωμένα κάλιο και το κορμάκι μου να τέρνωγα μια σφαίρα παρά που βλέπω στα δονά πολλά παιδιά χαμένα. Πολλοί γονείς θα κλάφουνε γυναίκες θα χηραίφουνε σπύτια πολλά θα κλείσουνε και μαύρα θα φορέσουνε. Αν και μακριά που βρίσκομαι και δεν θα συναντιούμε όταν λάβω το γράμμα σου πολύ παρηγορούμε και με τα στέρια τ' ουρανού και με το φεγγαράκι σου στέλνω τα γλυκά φιλάκι απ' της καρδιάς τα βάθη χιλιάδες χαιρετίσματα σου στέλνω την ημέρα τη νύχτα και την χαραυγή στα τιμημένα τέκνα. Κι αν άργησα να σου πω τα δάσανα, τα πάθη δεν λέγονται, δεν σώνονται η πέννα δεν τα γράφει τα δάσανά μου είναι πολλά δεν φτάνω να τα γράψω και τόσα είναι τα δάσανα οι πίκρες και τα πάθη αφού στα γράφω στο χαρτί μεσ' τη βροχή στη λάσπη και σαν σαλπίζει η σάλπιγγα στη μάχη για να μπούμε ο γους μου έρχεται εις εσέ και δεν παρηγορούμε.

(Ένα κομμάτι του χειρογράφου)

(ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ)

Τ.Ω.

ΜΙΑ ΦΩΝΗ ΑΠ' ΤΟ ΔΑΣΑΚΙ ΜΑΣ

Αυγουστιάτικη νύχτα και το ολόγιστο φεγγάρι έρριχνε τη χρυσόσκονή του στη μικρή μας πολιτεία και την έδειχνε τόσο όμορφη, που φαινόταν σαν μαγεμένη, σαν οικειομένη.

Κάνοντας την κανονισμένη θάρδεα μου, για την προφύλαξη του μικρού μας δάσους από επιπληροία, που τις περισσότερες φορές γίνεται από αμέλεια ή αδιαφορία, αλλά και μερικές φορές σκόπιμα και αφού γύρισα δυο φορές το δασάκι μας από άκρο σε άκρο, ανέβηκα στο ύψωμα του λόφου και κάθησα σ' ένα βραχάκι.

Κοίταξα το ρολόι μου. Ήταν τέσσερις. Σε λίγο θ' άρχιζε το γλυκοχαράμα και όταν τα μαύρα πέπλα της νύχτας θα έδιναν τη θέση τους στο θασιλιά της μέρας θα φεύγαμε κι εγώ κι ο συνάδελφος της θάρδεας για τα σπύτια μας. Ως τότε είχα λίγο καιρό να καθίσω να ξεκουραστώ λιγάκι.

Καθισμένος λοιπόν στο βραχάκι διγλάτορας και —κατά κάποιον τρόπο ακρίτας— προσάτηος του δάσους μας απολάμβανα τη μυρωδιά του πεύκου ανακατεμένη με το ιώδιο της θάλασσας και σκεπτόμουν. Σκεπτόμουν τα χρόνια που πέρασαν από τότε που εκείνος ο οραματιστής, ο πρωτοπόρος, ο ανεπανάληπτος Γιώργος Καμιμένος, ο γνωστός μας Αγάνας, ανέλαβε το 1929 και εκτέλεσε το θαύμα της φύσεως του φαλακρού λόφου του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου και δημιούργησε το, μικρό στην αρχή, άλσος, το οποίο σιγά —σιγά επεκτάθηκε από τους διαδόχους και τα διοικητικά Συμβούλια και την παντοειδή συμπαραστάση των Γαλαξειδιωτών, για να γίνει το δασάκι που όλοι, Γαλαξειδιώτες και επισκέπτες χαιρόμαστε και απολαμβά-

νουμε. Κι' ενώ είμουνα παραδομένος στις σκέψεις μου αυτές, κάτι σαν θρόισμα πεύκου ακούστηκε και μια φωνή γλυκύτατη, που τέτοια δεν ξανάχα ακούσει, με απόσπασε από τη ρέμβη μου.

— Φίλε μου, καλέ μου φίλε. Τινάχτηκε απότομα απ' το βραχάκι μου, άναχα το δυνατό φωνά μου και με τις φωτεινές δόλμες του διαλύοντας το σκοτάδι, άρχισα να ερευνώ όλη την έκταση.

— Μην ταράζεσαι φίλε, συνέχισε η φωνή. Μην ταράζεσαι και μη με φάχνεις. Δεν πρόκειται να με βρεις.

— Γιατί κρύβεσαι; απόρησα. Δεν είσαι καλός πουνημένος; Μα πολλοί απ' αυτούς που κυκλοφορούν τόσο στο δάσος όσο και στην α-κρογιαλιά είναι: πάρα πολύ απλά ντυμένοι.

— Όχι δεν είναι αυτό, συνέχισε η φωνή.

— Αλλά τί είναι; παραξενεύτηκα. Παρουσιάσου, επί τέλους, αφού, όπως καταλαβαίνω, θέλεις να μιλήσουμε, να συζητήσουμε.

— Μα είμαι: μπροστά σου, επανέλαβε η φωνή και ξανακούστηκε το θρόισμα.

Πάτησα ξανά το διακόπτη του φακού μου και η φωτεινή δέσμη φωτίσε όλη την έκταση, καθώς και τα βελωνιά φυλλώματα των πεύκων που ήταν μπροστά μου, αλλά και πάλι χωρίς αποτέλεσμα.

— Άδικα με φάχνεις, συνέχισε η γλυκειά φωνή. Σου είπα δεν μπορείς να με βεις.

— Τότε πές μου ποιά είσαι και τί θέλεις από μένα, αφού ούτε σε γνωρίζω, ούτε μου παρουσιάζεσαι, παρακάλεσα.

— Εγώ σε γνωρίζω, απάντησε. Είσαι ένας από τους πολύ-πολύ φίλους μας και ξέρουμε την αγάπη σου για το δασάκι μας.

— Πές μου, τουλάχιστον, ποιά είσαι; αγανάκτησα.

— Θα σου το πω κι αυτό, ξαναπήρε το λόγο. Αλλά γιατί διά-ζεςαι; Δε σου φτάνει ότι την ώ-

ρα τούτη, που παίζει το σκοτάδι με το φως, σου κρατάω συντροφιά;

— Μου φτάνει κολακεύτηκα. Ωστόσο, έχω την περιέργεια να μάθω ποιά είσαι η άφαντη συμμομήτριά μου. Θα μου πεις, λοιπόν;

— Είχα σκοπό να σου το πω στο τέλος της συνομιλίας μας, ισχυρίστηκα, αλλά επειδή βλέπω ότι απογομονείς σου το λέω: Είμαι μια από τις δρυάδες.

Δρυάδες, δρυάδες, προσπάθησα, ξεσκονίζοντας τη μνήμη μου να θυμηθώ τι σημαίνει αυτή η λέξη, χωρίς να το κατορθώσω. Και η συνομήτριά μου, που κατάλαβε το ερμηνευτικό αδιέξοδό μου, με βοήθησε.

— Είμαστε οι νύφες του δάσους, που εδώ, στο όμορφο Γαλαξειδί μας, κάνουμε πολλές φορές παρέα με τις ξοδελφίδες μας τις νηρηίδες, που ζουν στ' ακρογιαλιά, μιας και το δασάκι μας γειτονεύει με τη θάλασσα. Κι εγώ είμαι η Πευκίδα, που μαζί με τις αδερφές μου, ζούμε σε τούτο το δασάκι από πάντα.

— Ευχαριστώ για την ενημέρωσή, γιατί δεν θυμάμαι να είχα ακούσει ούτε για τις δρυάδες, ούτε για τις νηρηίδες. Όμως τί θέλεις και γιατί διάλεξες εμένα; είπα απορώνας.

— Θα λύσω την απορία σου, καλέ μου φίλε. Επειδή είσαι: από τους ανθρώπους που αγαπάνε και φροντίζουν το δασάκι μας και το προστατεύουν, σε προτίμησα, για να σου πω τα λόγια τούτα και συ, με τη σειρά σου να τα πεις στους άλλους φίλους μας. Και συνέχισε: Σας ευχαριστούμε πολύ —πολύ για το ενδιαφέρον σας προστασίας του δάσους μας, απ' αυτούς που από αμέλεια ή αδιαφορία γίνονται εμση-πρηστές. Δεν μπορούν να νοιώ-

σουν πόσο μεγάλο κακό κάνουν στον εαυτό τους, στα παιδιά τους, στο σύνολο. Ένας αποψιλωμένος χώρος είναι: ζημιά, γιατί δημιουργεί ζέστα το καλοκαίρι και κρύο το χειμώνα. Θυμάσαι το χώρο τούτο πριν φυτευτεί;

— Τον έχω δει σε φωτογραφία, γιατί τότε δεν είχα γεννηθεί. Το χώρο τον γνώρισα φυτευμένο, είπα.

— Έξω από τούτο, συνέχισε η συνομήτριά μου, καθαρίζει το δάσος πάντα— τον αέρα από το διοξείδιο του άνθρακα και χαρίζει στους ανθρώπους το τόσο πολύτιμο, για την υγεία τους, οξυγόνο ή ακόμα καθαρίζει τον αέρα από τη ρύπανση που κάνουν τα αυτοκίνητα και τα εργοστάσια και δημιουργείται το νέφος. Έχεις πάει τώρα τελευταία στην Αθήνα; με ρώτησε.

— Πηγαίνω, καμιά φορά, όταν έχω δουλειές για δυο — τρεις μέρες και διάζωμαι να γυρίσω όσο πιο γρήγορα μπορώ, γιατί δεν αντέχω το καυσαέριο, είπα.

— Έ, λοιπόν, αυτά τα καυσαέρια και ο καπνός και οι αναθυμιάσεις των εργοστασίων, καθώς και η ανεπαρκής ύπαρξη πρασίνου δημιουργούν το τόσο βλαβερό για την υγεία σας νέφος. Προσφέρει, όμως κι άλλα ευεργετήματα το δάσος. Δεν αφήνει να δημιουργηθούν από τις βροχές οι καταστρεπτικοί χείμαρροι, που παρασύρουν το χώμα και κάνουν τη γη πετρώδη και άγονη, ενώ, αντίθετα, απορροφάει τα νερά τα οποία διαχέονται υπογείως και δημιουργούνται οι ευεργετικές πηγές. Εκτός, όμως απ' αυτά δίνει και τους καρπούς του, όταν τα δέντρα είναι καρποφόρα, την ξυλεία τους και διάφορα άλλα προϊόντα.

— Δεν τα ήξερα, παραδέχτηκα και σ' ευχαριστώ για την τόσο ενημερωτική συζήτηση. Αυτά που μου είπες θα τα πω και σ' όλους τους άλλους φίλους.

— Και τώρα συνέχισε η α-

Ο ΣΤΙΧΟΣ

ΣΤΟΝ Κ. ΣΑΘΑ

Γέννημα της Ανατολής

κι ανάθρεμα της Δύσης.

Στο τόπο των προγόνων σου ήρθες

τώρα να ζήσης.

Όχι τη πρώτη σου ζωή πούναι πικρή κι αλλού δοσμένη.

Τη δεύτερη και ξέγνοιαστη τη καταξιώμενη.

Εδώ Σοφέ δεν θα σ' απασχολούν σκοτάδια Μεσαίωνα

Και δε θα σκέπτεσαι ποτέ: αν ζεσταθή η σοφία σου το παγερό χειμώνα.

Θάχεις αιώνια άνοιξη σε ξακουστό Παλάτι

που το δροσίζει η θάλασσα κι ο αγέρας του βουνού

και το φωτίζει ανέσπερο το φως που σούχει στείλει

ο Άγγελος του άρχοντα

Κυρ-Μιχαήλ του Κομνηνού.

Καλώς μας ήρθες Δάσκαλε!

Δικέ μας πέρα ως πέρα.

Κων. Παπαδόπουλος

Α' Πλοίαρχος Ε.Ν.

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ

Λίγα απ' όλα

1.— ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΑ

Πέρασε και το φετεινό καλοκαίρι. Άστατο, γκριμάρινο, εκρηκτικό, θανατηφόρο. Τι να του πρωτοθυμηθείς; Το θανατικό που μας επεφύλαξε ο δράκουλός μας μορφή καύσωνα πού-στειλε τον κοσμάκη σε χρόνο εξ-πρές σ' άλλη διάσταση; Τις φω-τιές πούδωσαν διέξοδο στην προ-δληματική της απληστίας των εκμεταλλευτών της φύσης; Τις στατιστικές των «τροχαίων» με την φρενιτώδη έξοδο των Αθη-ναίων απ' το ανθρωποδόρο ά-σου; Τους σκουπιδόδρομους που στόλισαν κι αρματίσαν επιδει-κτικώτατα δρόμους, παραλίες κι εξοχές; Την εποχούμενη ηχορύ-πανση που διατρανώθηκε μ' α-πληστία την εξαλλοσύνη των καιρών μας και την αδιαφορία για τον συνάνθρωπο; Και τί και τί; Κι η μεγάλη απαξίμηση στην ποιότητα του αέρα μας, η θάλασσα. «Θάλασσα κλέβει» η ανθρωπότητα πάντα κακά είναι οι Αρχαίοι. Και ποιάς θα μπορού-σε ν' αμφισβητήσει κι αυτή την αλήθεια μέσα στις τόσες άλλες που απεγκάλυψε ο αρχαίος στοχα-σμός;

Όλοι λοιπόν με κάθε μέσον βρεθήκαμε στη θάλασσα. Να δρο-σίσιμε δειλά τις πατούσες μας. Ν' απολαύσουμε το φλοίσβημά της. Να βαφτιστούμε στους α-φρούς της. Να κολυμπήσουμε το κορμί και την ψυχή στην κολυ-μπήθρα της απεραντισμένης της. Να ταξιδέψουμε μαζί της στο κόσμο τις ακροποδιές. Να λευ-τερώσουμε τη σκέψη μας. Να δι-ευρύνουμε τις καρδιές μας. Να μιλήσουμε με το Θεό.

Θάλασσα. θάλασσα, θάλασσα. Γοητεία ακατάλυτη. Έρωτας και πόθος απανταχού για ό-σους σε γνώρισαν. Για όσους σε χαιρόνται το καλοκαίρι. Για ό-σους σε διακονούν, μ' όσα κι αν τίκρες. Για όσους γεννήθηκαν πλάι σου κι έπλασε το κύττα-ρό τους με νερό κι αλάτι.

Θάλασσα αφέντρα. Για την ανθρωπινή ψυχή είσαι και θα μείνεις γαλανή, έστω κι αν ο αέρας σε μαυρίζει, όπως λέει και η λαϊκή παροιμία.

Και ποιάς να πρωτοθυμηθώ απ' τους πρωταγωνιστές της κα-θημερινής μας διασκέδασης; Τον τετραπέρατο Ήλια; τον σκε-τό Άγγελο; τη γαλανόλευκη Γαλάτεια; τη μελένια Μαριάννα; τον γλυκύτατο Βασίλακη; τον «θείο» Αλέξη; κι άλλα, κι άλλα, που δρόσισαν με τα λογάνια τους τα ζεστά μας βράδια; Τους ευ-χαριστούμε και τους ευχόμαστε και του χρόνου.

3.— ΦΕΣΤΙΒΑΛΙΚΑ

Διαβάσαμε το περσινό καλο-καίρι ένα πρόγραμμα καλλιτε-χνικών εκδηλώσεων με τίτλο «Φεστιβάλ Μαλανδρίνου». Και εί-παμε: Μπράβο Μαλανδρίνο. Δια-βάσαμε κι εφέτος για διεθνή Μουσική Συνάντηση στο χωριό Χόρτο του Ν. Πηλίου με θέμα την Ευρωπαϊκή και Ινδική Μου-σική. Κι είπαμε: Μπράβο Χόρ-το.

Κι είδαμε την πλατεία του Χηρόλακα, που όπως διαμορφώ-θηκε μπορεί να φιλοξενήσει την οποιαδήποτε καλλιτεχνική εκδή-λωση. Κι είπαμε με κάποια σφύ-ξη. Γιατί εμείς οι Γαλαξειδιώτες δεν φιλοδοξούμε να δώσουμε στο καλοκαίρι μας και κάποια πνευ-ματική υπόσταση; Η ιστορική προσωπικότητα του Γαλαξειδιού, οι χώροι του και οι τόσο πολιτι-στικοί του φορείς θα μπορούσαν

ρατη συνομήτριά μου, πρέπει να σ' αφήσω, φίλε μου, αφού τα είπαμε τόσο καλά. Σε χαιρετώ, λοιπόν, και εύχομαι υγεία και χαρά σ' όλους τους φίλους του δάσους και σας συμβουλεύω να το προσέχετε, να το φυλάττε και να το προστατεύετε πάντοτε το δασάκι μας και να φροντίσετε να το μεγαλώσετε.

Ένα θρόισμα ξανακούστηκε, ενώ αποχαρευόσα την αφανή φίλη, που μου κράτησε συντρο-φία στο τέλος της θάρδεας μου και μου έμαθε τόσα πολλά και ωφέλιμα πράγματα σε λίγη, τό-σο λίγη, ώρα.

«Ο ΝΤΟΠΙΟΣ»

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελίδα 4

ΝΕΑ ΤΩΝ ΑΠΟΔΗΜΩΝ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

Οκτώβριος 1987

WE THE PEOPLE OF THE UNITED STATES OF AMERICA...

Ημείς, ο λαός των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής...

Με αυτά τα λόγια άρχισε και γιορτάστηκαν εδώ τα 200 χρόνια του Αμερικανικού Συντάγματος. Με αυτές τις λέξεις αρχίζει το νομικό ντοκουμέντο που λειτουργεί μέχρι σήμερα και αποτελεί τον καταστατικό χάρτη της Αμερικανικής Συμπολιτείας. Σ' αυτό το Σύνταγμα παρουσιάζεται και γίνεται μεγάλη προδολή από την αρχή μέχρι το τέλος, η σημασία της αξίας της ελευθερίας. Ατομική, κοινωνική και ανθρώπινη δικαιοσύνη. Οι γίγαντες τότε της Αμερικανικής Ανεξαρτησίας, έδωσαν το νόημα των ανθρώπινων αξιών επηρεασμένες και από το μεγαλείο του αρχαίου ελληνικού πνεύματος για τις δημοκρατικές αρχές.

Ως μελετητές της φιλοσοφίας περί ελευθερίας του ατόμου των σοφών Σουκράτη, Πλάτωνα και Αριστοτέλη, στήριξαν τις διακηρύξεις των για τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Ημείς ο λαός αποφασίζουμε και υπογράφουμε... Η πραγματική σημασία του Συντάγματος. Έτσι μόνο αποτελεί εγγύηση για τη διατήρηση της ελευθερίας αυτού του λαού. Με όλες τις ελλείψεις που ίσως να παρουσιάζονται στην εφαρμογή του και συμπληρώνονται και διορθώνονται με καινούργιες νομοθεσίες, το Σύνταγμα αυτό καθόρθως να επιζήσει και να λειτουργεί ως προστα-

της των ελευθεριών του λαού, ολόκληρα 200 χρόνια.

Τη σημασία και αξία της ελευθερίας τη γνωρίζει περισσότερο ίσως από κάθε άλλο λαό και ο ελληνικός λαός. Πάντοτε στην πρώτη γραμμή θυσιάζεται, αγωνίζεται για την προστασία αυτής της ελευθερίας. Πολλές φορές και παρά τις διαφορετικές επιθυμίες διαφόρων κυβερνητών του ο ελληνικός λαός όταν γινόταν τον κίνδυνο της απώλειας της ανεξαρτησίας του, σύσσωμος γιγαντώνεται και μπροστά σε δυσανάλογες δυνάμεις προβάλλει την αντίστασή του για να προστατεύσει την ελευθερία του.

Αυτό το μήνα γιορτάζει ο απανταχού ελληνισμός τη μεγάλη επέτειο της 28 Οκτωβρίου 1940. Το ΟΧΙ του ελληνικού λαού. Τον μεγαλειώδη αγώνα και θυσίες των παιδιών του στο αλβανικό μέτωπο και στις επάλξεις των συνόρων της χώρας του και στη συνέχεια την καθολική Εθνική Αντίσταση εναντίον του φασισμού και ναζισμού της κατοχής στα βουνά, χωριά και πόλεις για ελευθερία και ανεξαρτησία. Ο ελληνικός λαός περισσότερο από κάθε άλλον γνωρίζει τη σημασία αυτής της ελευθερίας, όπως ξέρει πολύ καλά τη σημασία της ανθρώπινης δικαιοσύνης και την αξία της πραγματικής δημοκρατίας. Γι' αυτό ο απανταχού ελληνισμός πρέπει να θρσίσκxται συμπαρασάτης στη χώρα που είναι γενέτειρα αυτών των αξιών.

Έτσι δυο λαοί με δυο γιορτές. Ο ένας πλάι στον άλλο. Με πνεύμα αδαλφωσύνης. Ο κάθε έ-

νας στον δικό του δρόμο, στον ίδιο σκοπό. Προστασία της ελευθερίας. Όπως όλοι οι λαοί της γης πρέπει αδαλφωμένοι να είναι προστατες αυτής και της παγκόσμιας ειρήνης.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΝΕΑ

Η καλοκαιρινή παροιμία των αποδήμων συμπατριωτών στο Γαλαξειδί μεγαλώνει κάθε χρόνο. Επιστροφή στις ρίζες των. Υπάρχουν οι επισκέπτες παραθεριστές, οι μόνιμοι μισό χρόνο στο Γαλαξειδί και μισό στην Αμερική και οι μόνιμοι εγκατεστημένοι συνταξιούχοι. Φέτος παρακολούθησα αυτό το ρεύμα της επιστροφής και είδαμε τα χαρούμενα πρόσωπα των να λάμπουν. Από παντού. Από Νότιο Αφρική και Αργεντινά, Ηνωμένες Πολιτείες και Καναδά έρχονται στον τόπο της καταγωγής των.

Ελένη Μιχαήλ Μπίτου με τον γιού της Λουκά από το Μπούνος Άιρες Αργεντινά. Επιστροφή στις ρίζες. Μπουγάς από Ν. Αφρική μόνιμα οικογενειακός. Οι μόνιμοι στο Γαλαξειδί εγκατεστημένοι, Κώστας και Κατερίνα Σακελλαρίου από τη Νέα Υόρκη με τον γιού τους Κοσμά, τα συγχαρητήριά μας και για την αρραβώνα του. Νίκος Κονταμάρης οικογενειακός από τη Νέα Υόρκη, Ευθύμιος Παπαδόπουλος ή Μαχαίρας από τη Νέα Υόρκη, μόνιμοι στο Γαλαξειδί, από πολλά χρόνια. Ιωάννης Δίγκας από Ν. Υόρκη μόνιμοι στο Γαλαξειδί από χρόνια. Τάσος Α. Πορτολάς, οικογενειακός από Νέα Υόρκη μόνιμοι στο Γαλαξειδί, επιχειρηματίας. Τάνκης Δημόριγας από Φιλαδέλφεια, μόνιμοι στο Γαλαξειδί και Αθήνα.

Οι μόνιμοι επισκέπτες παραθεριστές: Ματθαίος και Ελένη Κάλεας από Ουάσινγκτον, Παναγιώτης και Τούλα Μαρδάκη από Ουάσινγκτον, Στάθης Ζήζος με τη σύζυγό του από Κανά, Δάμπος Α. Πορτολάς οικογενειακός από Νέα Υόρκη, Αντώνιος και Πανωραία Σακελλαρίου από Νέα Υόρκη, Ευθύμιος Γ. Χατζηγιάννης από Νέα Υόρκη, Αθηνά Πάππος, το γένος Ευθυμίου Δημόριγαν με την κόρη της από Φιλαδέλφεια, Ηλίας Ε. Χατζηγιάννης με τη σύζυγό του και το μικρό αγοράκι των από Νέα Υόρκη, Γιάννης Αρβανίτης από Χιούστον Τέξας, Νίκος Καμτούλας με τη σύζυγό του από Φιλάριδα, Ηλίας και Μαρία Σουλάντζος με τα παιδιά των από Νέα Υόρκη, Χαρούλα Η. Κουμπούρη με τα παιδιά της από Νέα Υόρκη, Ιωάννα Γ. Διαμαντίδη από Νιού Τζέρσεϋ, κόρη του Γιώργου Βαράτου με τον σύζυγό της, Βάσω Γ. Βαρδάτου με τα παιδιά της από το Στόνι Μπουρκ Λονγκ Άιλαντ.

Επισκέπτες παραθεριστές: Αχιλλέας Κωστόπουλος από Νέα Υόρκη. Ο γιός του Γιάννη Θεοδώρου, ο νεαρός Αλέξανδρος, από Νέα Υόρκη, Γεώργιος Παπαδόκης από Νέα Υόρκη, Γεώργιος Κουμπάρουλης από Σαν Φραντζίσκο Καλιφόρνια και άλλοι πολλοί επισκέπτες - προσκυνητές που διατηρούν ζωντανή την επαφή με τη γενέτειρα.

Στις 8 Νοεμβρίου ημέρα Κυριακή, θα γίνει όπως κάθε χρόνο η τακτική Γενική Συνέλευση των μελών της Αδελφότητας Γαλαξειδιωτών Οϊάνθη.

Γιώργος Βαράτος

ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ
«ΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ»
ΕΙΝΑΙ Η ΦΩΝΗ
ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

ΕΥΘ. ΚΑΜΒΥΣΗΣ

ΛΥΚΕΙΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΥ

ΑΠΟΝΟΜΗ ΕΠΑΘΛΩΝ

1. Χρηματικό έπαθλο 100.000 δρχ., αθλοθετημένο από τον κ. Κων/νο Γερασάκη στη μνήμη της μητέρας του Ιουλίου Γερασάκη.

Απονέμεται σε ένα μαθητή και μια μαθήτρια από κάθε τάξη του Λυκείου που πρώτευσε μεταξύ των συμμαθητών τους κατά το σχολικό έτος 1986 - 87.

Μοιράζεται ως εξής:

Γ' τάξη:

Καραλιώτη Αικατερίνη του Δημητρίου και της Παράσχως: 25.000 δρχ.

Καπράλος Ιωάννης του Ευσταθίου και της Αναστασίας: 25.000 δρχ.

Β' τάξη:

Σκαφτούρου Αναστασία του Παναγιώτη και της Παρασκευής: 15.000 δρχ.

Κωνσταντόπουλος Δημήτριος του Κων/νου και της Δήμητρας: 15.000 δρχ.

Α' τάξη:

Κουτσού Αλεξάνδρα του Ιωάννη και της Χριστίνας: 10.000 δρχ.

Στεφανάτος Κωνσταντίνος του Σπυρίδωνα και της Παναγιούλας: 10.000 δρχ.

2. Χρηματικό έπαθλο 4.000 δρχ., αθλοθετημένο από το Σύνδεσμο Γαλαξειδιωτών. Απονέμεται στην πρωτεύουσα μαθήτρια Καραλιώτη Αικατερίνη του Δημητρίου και της Παράσχως.

3. Χρηματικό έπαθλο 10.000 δρχ. και 5.000 δρχ. αντίστοιχα του Μάμμιου Κληροδοτήματος στους:

Καραλιώτη Αικατερίνη του Δημητρίου και της Παράσχως: πρώτη.

Καπράλο Ιωάννη του Ευσταθίου και της Αναστασίας: δεύτερη.

4. Χρηματικό έπαθλο 10.000 δρχ. της Ε.Λ.Μ.Ε. Φωκίδας στη μνήμη του αποδιδωμένου πρώην Διευθυντή Λυκείου Γαλαξειδίου Αδριανού Σταμάτουζα στην Κουτολιά Χαριτίνη του Δημητρίου και της Διονυσίας, που πρώτευσε στην εργασία με θέμα: «Το Γυμνάσιο Γαλαξειδίου και η προσφορά του στην πνευματική και πολιτιστική ανάπτυξη του Γαλαξειδίου».

5. Χρηματικό έπαθλο 5.000 δρχ. των Συλλόγων Γονέων και Κηδεμόνων του Γυμνασίου και Λυκείου Γαλαξειδίου στη μνήμη του Αδριανού Σταμάτουζα σε έναν από τους πρωτεύσαντες στις τρεις τάξεις του Λυκείου. Μετά από κλήρωση, το έπαθλο απονεμήθηκε στην Καραλιώτη Αικατερίνη του Δημητρίου και της Παράσχως.

ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΥ

ΑΠΟΝΟΜΗ ΕΠΑΘΛΩΝ

1. Προκαλάμου Ιωάννα του Ιωάννη και της Μαρίας: Αποφοίτησε πρώτη από το Γυμνάσιο. Έπαθλο 4.000 δρχ., αθλοθετημένο από το Σύνδεσμο Γαλαξειδιωτών.

2. Κυριακή Ιωάννα του Χαράλαμπος και της Χαρίκλειας: Κληρώθηκε, ανάμεσα σε τέσσερις που ισοβάθμισαν, για το μεγαλύτερο βαθμό στην έκθεση κατά το σχολ. έτος 1986 - 87. Χρηματικό έπαθλο 3.000 δρχ., αθλοθετημένο από την Καίτη Βλάμη - Ρηγοπούλου «εις μνήμην» της αδελφής της Εύας Βλάμη.

3. Χρηματικά έπαθλα 10.000 και 5.000 δρχ. στους μαθητές που αποφοίτησαν πρώτος και δεύτερος από το Γυμνάσιο, αθλοθετημένα από το Μάμμιο Κληροδοτήμα.

Προκαλάμου Ιωάννα του Ιωάννου και της Μαρίας: 10.000 δρχ. (πρώτη).

Κουτρούμπα Δέσποινα του Ηρακλή και της Αικατερίνης: 5.000 δρχ. (δύτερη).

Παρατηρήσεις τρίτων

ΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ ΤΩΝ ΝΤΕΣΙΜΠΕΛ

Η κάθε προσπάθεια αναβάθμισης της πολιτιστικής στάθμης του Γαλαξειδίου και η επανοποθέτησή του στο βάθρο της ιστορικής του αξίας, πρέπει να αναγνωρίζεται και να βραβεύεται.

Έτσι το έργο που γίνεται, παραμένει αχρωμάτιστο πολιτικά και όχι μόνον παραδίδεται στον τόπο για τις επερχόμενες γενιές, αλλά αναγνωρίζεται και στον έξω κόσμο.

Σήμερα, για όσους δεν το ξέρουν, το Γαλαξειδί βρίσκεται ανάμεσα στις παραδοσιακές πόλεις της Ευρώπης, απόδειξη είναι το προσκύνημα των ξένων τουριστών που έχουν ευαίσθητη ιστορική καλλιέργεια.

Οι προσκυνητές λοιπόν αυτοί, είτε ξένοι είναι, είτε γτόπιοι, έρχονται στη χώρα της φημισμένης ναυπηγικής του ιστορικού και της ναυτικής παράδοσης και ζήτησαν να επισκεφτούν τους ταρσανάδες, το ναυτικό μουσείο και να θαυμάσουν τη γραφική αρχιτεκτονική των σπιτιών της εποχής εκείνης.

Και όταν ταλειώσουν το περιδιάδωτα τους, φυσικό είναι να καθίσουν κάπου να πιούν κάτι για να δροσιστούν. Και πάλι φυσικό είναι, όταν κάθονται και απολαύδουν τη θάλασσα νύχουν τ' αυτιά τους ελεύθερα ν' ακούν τον παλμασμό της θάλασσας και το θόρυβο του ψαροκάικων.

Έτσι κάθονται σε κάποιον «καφεείο», γιατί έτσι λέγεται ελληνικά, εκτός κι αν λέγεται ΚΑ-

FETTERIA — REFRESHMENTS ή DISCO και προσταθούν να απολαύσουν αυτά που είπαμε παραπάνω.

Αμ δε! Τα ψηλά ντεσιμπέλ των μεγαφώνων, τους δημιουργούν ακουστικά μπαράκι κι η φαντασία τους πάει περίπατο.

Και η κατάσταση αυτή των ραδιοφώνων στην διαπασών, συμπαίρνει με την Ελλάδα και σε μερικές υποανάπτυκτες χώρες της Ανατολής.

«Θ' ακούσεις, κύριε, τη μουσική που θέλω εγώ, γιατί αυτή πρέπει να αρέσει και σε σένα».

«Διαθέτουμε μουσική, διαφημίζει το μαγαζί για να τραβήξει πελατεία. Ναι! Μαζεύει πελατεία, αλλά πόσο άλλο κόσμο διώχνει ή στενοχωρεί».

Μια συντροφιά από φίλους, Γάλλους και Γερμανούς, μου είπαν ειρωνικά: «Μα εμείς καφέ-τιέρες και ρομ μουσική έχουμε στην πατρίδα μας, εδώ ήρθαμε σαν προσκυνητές. Τι χρειάζονται αυτά τα απάνθρωπα εργαλεία παραγωγής ντεσιμπέλ;»

Κι είχαν δίκιο, δίκιο ατράνταχτο. Μήπως και μπορεί να διορθωθεί το κακό; Και βέβαια. Μια προσπάθεια είναι και τίποτα παραπάνω. Κι ας μη νομίσουν οι μαγαζάτορες ότι θα χάσουν πελατεία. Αντίθετα, θα κερδίσουν. Θα κερδίσουν τον κόσμο που ποτέ δεν ρώτησαν, αν θέλει το θόρυβο, οποιονδήποτε θόρυβο.

Άγγελος Ρόκος
Ικαρίας 2
Κηφισιά

Λίγα απ' όλα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από σελ. 3

Κι η απάντηση ερχόταν χωρίς καθυστέρηση, πλην σε απταιστή αγγλική:

— Γκρίν.

— Τι χρώμα έχει το μαγικό σου;

— Ρέντ.

— Τι χρώμα έχουν τα πεδία σου;

— Γέλοου.

Και το ερωτηματολόγιο συνεχιζόταν, με τις απαντήσεις αγγλικά. Δεν άντεξα στον πειρασμό να διακρίνω κι εγώ το μικρό με την κλασική και τόσο κουραστική για τα παιδιά ερώτηση:

— Πώς σε λένε μικρό μου;

Κι η γεννέτα μας χωρίς διασταγμό με πληροφορεί, αλλά αυτή τη φορά σε απταιστή Γαλλική.

— Μαρρί.

Δεν χρειαζόταν τίποτ' άλλο για να πιστώθω ότι το χαριτωμένο αγγελοίδι είχε έρθει απ' την κοιλιά της μάννας του με το χάρμα της πολυγλωσσίας, όταν ο μπαμπάς, γνήσιος Γαλαξειδιώτης, προλαβαίνει την πλάνη μου.

— Την κορούλα μου τη λένε Μαρρίαν. Σητ γαιτονια όμως της φωνάζουν Μαρρή...

Η χαρά μου φούντωσε στη διαπίστωση ότι το μικρό αγγελοίδι ήταν πέρα ως πέρα Γαλαξειδιώτικο προϊόν. Κι ο μπαμπάς για να επιβεβαιώσει της ιθαγένειας το ασφαλές συνέχισε:

— Η Μαρρίαν θα πει τώρα στην κυρία ένα τραγούδι για να την παρηγορήσει στην τηλεόραση. Κι η Μαρρή, με πληθυντική φιλαρέσκεια άρχισε να λικνίζεται μέσ' το νερό τραγουδώντας μ' όση διαθέσιμη δύναμη:

Δεν ξαναβόσκω άλλες βουδάλες στο σπίτι δεν ξαναγυρνάω... Σε μπίζνες έμπλεξα μεγάλες και στην Αθήνα κατοικώ!...

Τι να ευχηθώ στη Μαρρή; Μα τί άλλο; Να μας ζήσει και να αμορφώνει με την παρουσία της την Αμμοδόσκουλα.

Λούλα Γεωργαντά - Πηγατιδού

Ο μπαμπάς ευγενικά προσπαθούσε ν' ανταποκριθεί στην επιθυμία των λουόμενων κυριών, ταλαιπωρώντας το μικρό:

— Τι χρώμα έχει μωρό μου το καπέλο της κυρίας;

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ, Οκτώβριος.— Ο Οκτώβριος εισήλθε με αρκετή δροσιά και βροχές και καταγίδες και αρκετές αστραποβροντές, η γη αχόρταγα ροφούσε το «μάννα» εξ ουρανού έπειτα από πολύμηνον ανομβρία. Τα πύθνα της «Πέρα - Πάντας» ροφούσαν αχόρταγα και φόρεσαν τα γιορτινά τους.

Οι δρόμοι και τα καντούνια μετεβλήθησαν σε χαμάρους, στέλνοντας τα όμβρια ύδατα στη θάλασσα, καθώς και οι παραλιακοί δρόμοι μετεβλήθησαν σε λίμνες και η κυκλοφορία είχε σταματήσει για πολλές ώρες, ώστε τα ταξί να θρουν δουλειά μεταφέροντας τους διαδότες από τα κέντρα εις τας οικίας των. Η βροχή συνεχίσθη όλη την νύκτα και την επομένη, ώστε η πόλη να πληθεί αρκετά καλά. Μόνο οι φαράδες μας μέιναν χωρίς δουλειά για μερικές μέρες, γιατί η φουρτουνασμένη θάλασσα και οι καταρρακτώδεις βροχές τους ακινητοποιήσαν, ως και πολλά ξένα κότερα και θαλαυγγοί έμειναν δεμένα στην αποβάθρα, περιμένοντας να κοπάσει η κακοκαιρία για να συνεχίσουν τα ταξίδια των. Τα εξοχικά και αυτά έλειψαν τας πύλας των μέχρι την άνοιξη, γιατί η παραμονή των πελατών με τους ψυχρούς βορριάδες είναι δύσκολος. Πάντως τα εξοχικά, ως πληροφορούμεθα ίσως λειτουργήσουν ως χειρουργικά κέντρα με μουσική DISCO για τα νεάτα και τας Κυριακάς και εορτάς με μπουζούκια ή κithάρες για τους μερακλήδες.

Κατά μήκος της παραλίας της «Πέρα - Πάντας» επισκευάσθησαν πολλά ξύλινα παγκάκια για την ανάπαυση των περπατητών. Ελπίζουμε ότι δεν θα υποστούν τις περιπονήσεις μερικών - μερικών, που σκαλίζουν με συγγιάδες τα ονόματά τους, πολύ δε περισσότερο να καταστρέφονται: χάριν... παιδιάς.

Αλλά δεν είναι μόνον αυτό, πολλές πινακίδες της Φιλοδοσικής Ενέσεως υπέστησαν εφέτος των παθών τους τον τάραντα με καταστροφή των εκ θεμελίων.

Γιατί άραγε αυτές οι αδρότητες στα ταλαιπώρα παγκάκια στα οποία όλοι αυτοί αναπαύονται;

Έπειτα από τις βροχές και καταγίδες και το τσουχερό κρύο από 1 Οκτωβρίου μέχρι και 6 Οκτωβρίου που εκόπασε η μεγάλη θαλασσοταραχή, οι φαράδες των επαγγελματιών ψαράδων και των ερασιτεχνών, έσπευσαν να ρίξουν τα δίχτυα τους άλλες στα πελάγη και άλλες στις ακτές του Ροζικιού, Πούντας και μέχρι 'Αη - Βασίλη και την επομένη από τα χαράματα να πάνε να τα σηκώσουν, να φέρουν φρέσκο ψάρι για κατανάληψη, σκορπιούς, μπακαλάρους και άλλα αφρόψαρα, ενώ οι ερασιτέχνες και αυτοί γύριζαν με την λεία τους χαρούμενοι στις συμβίες των και να ετοιμασθεί ο τέντζερης για μπουρ γεμάτα αυγολέμονο.

Από εσπέρας της Κυριακής 11 Οκτωβρίου, ενέσκυψεν σφοδρή κακοκαιρία με αστραπές και βροντές, καθ' όλην τη νύκτα πολλές στέγες παλαιών οικιών τας διαπέρασε η βροχή και δημιουργήσαν σοβαράτατα προβλήματα με τα νερά ώστε οι ένοικοι να περάσουν μια νύκτα στο πόδι, ενώ υπόγεια οικιών γέμισαν από όμβρια ύδατα.

Τας απογευματινές ώρας του Σαββάτου 17 Οκτωβρίου, ακινοητο 3 εκδρομικά πούλμαν γεμάτα, αφήνοντας εις Χριστιανικούς Συλλόγους συνοδευόμενα από πλήθος ιερέων, έλαβαν την άγουσιν προς τον Μητροπολιτικό μας Ναόν του Αγίου Νικολάου, όπου εψάλη Εσπερινός και ανεχώρησαν αμέσως για την επιστροφή τους,